

28 września 1931 r.

F28f 2102

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14083.

Kl. 36 c 9.

Antoni Stebelski
(Warszawa, Polska).

Żelazo-betonowy grzejnik parowy.

Zgłoszono 16 września 1929 r.

Udzielono 6 lipca 1931 r.

Wynalazek polega na tem, że grzejnik parowy, składający się z rurek, wykonanych z żelaza kutego lub żeliwa wraz z powiazanemi z grzejnikiem zewnętrznemi siatkami wypełnia się betonem.

Wskutek tego zwiększa się powierzchnia ogrzewalna tego grzejnika, przyczem ciepło nagromadzone w ścianie betonu utrzymuje się w nim przez dłuższy czas, podobnie jak w kaflowych piecach.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój takiego grzejnika, ustawionego w nisz pod oknem.

Rurki A powiazane są drutem żelaznym z dwiema siatkami żelaznemi B i zalane betonem.

Figura 2 przedstawia ten sam grzejnik w widoku z przodu. Fig. 3 i 4 przedstawia-

ją przekrój pionowy i poziomy odmiany grzejnika w postaci osobno stojącego betonowego pieca, pustego wewnątrz, w którego ściankach znajdują się takie same rurki parowe, powiazane drutem z siatkami żelaznemi. Piec ten w razie potrzeby może być obramowany kaflami.

Zastrzeżenie patentowe.

Żelazo-betonowy grzejnik parowy, znamienny tem, że składa się z wygiętych dowolnie rurek żelaznych, powiazanych drutem z żelaznemi siatkami, wewnątrz których znajduje się beton, stanowiący właściwą powierzchnię ogrzewalną grzejnika.

Antoni Stebelski.

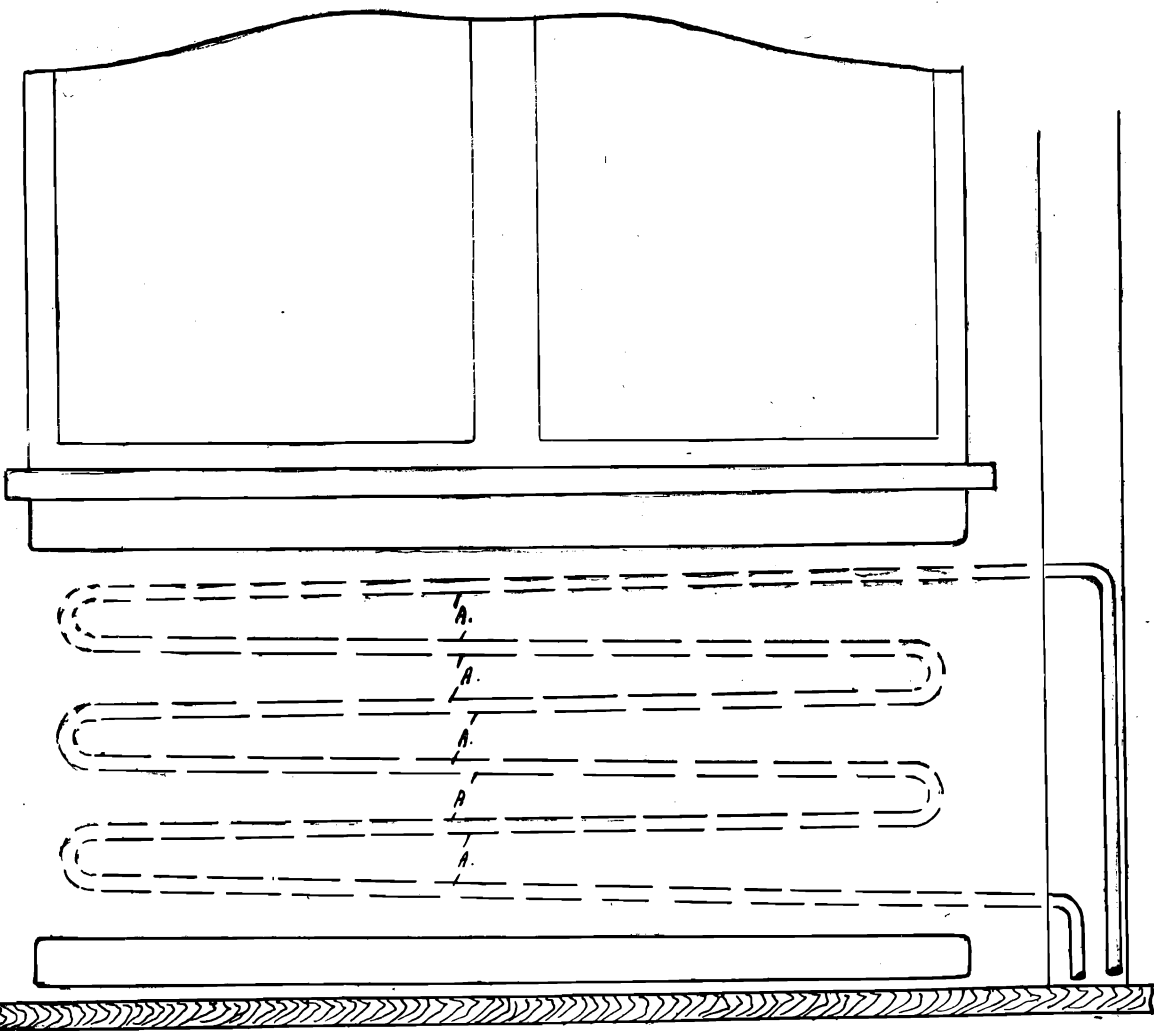

FIG. 2

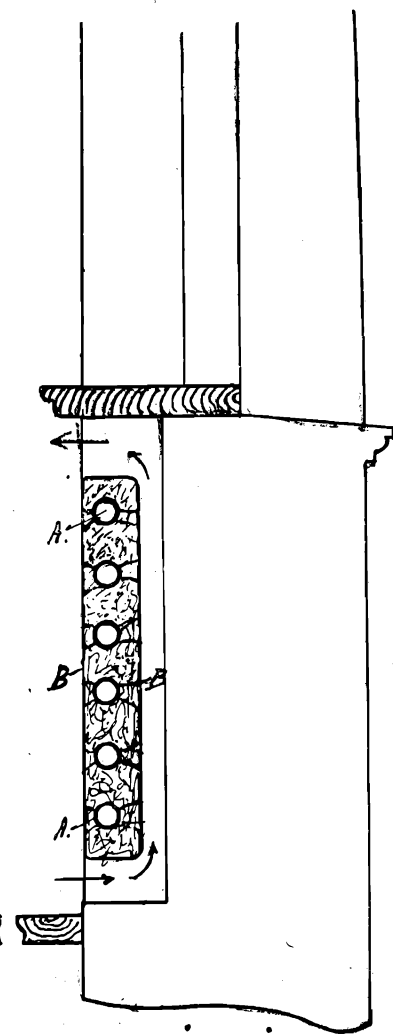

FIG. 1.

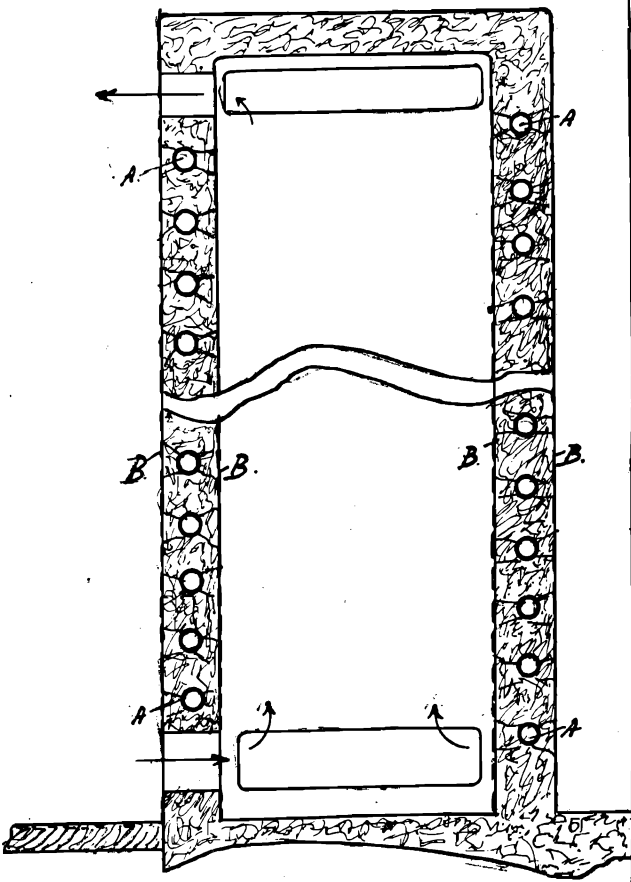

FIG. 3.

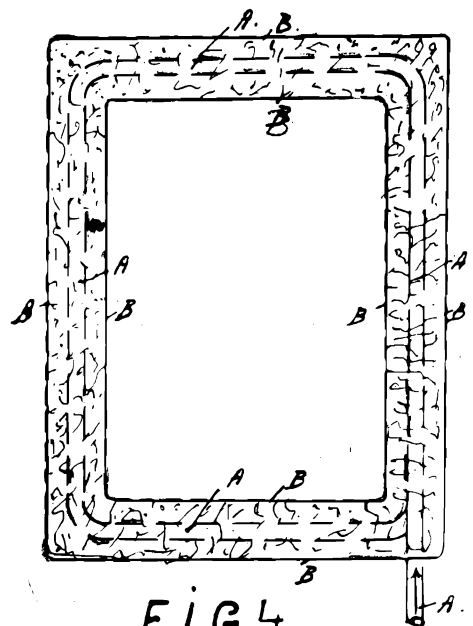

FIG. 4.